

⁴⁵E subito costrinse i suoi discepoli a salire sulla barca e a precederlo sull'altra riva, a Betsàida, finché non avesse congedato la folla.

⁴⁶Quando li ebbe congedati, andò sul monte a pregare.

⁴⁷Venuta la sera, la barca era in mezzo al mare ed egli, da solo, a terra.

⁴⁸Vedendoli però affaticati nel remare, perché avevano il vento contrario, sul finire della notte egli andò verso di loro, camminando sul mare, e voleva oltrepassarli.

⁴⁹Essi, vedendolo camminare sul mare, pensarono: "È un fantasma!", e si misero a gridare,

⁵⁰perché tutti lo avevano visto e ne erano rimasti sconvolti. Ma egli subito parlò loro e disse: "Coraggio, sono io, non abbiate paura!".

⁵¹E salì sulla barca con loro e il vento cessò. E dentro di sé erano fortemente meravigliati,

⁵²perché non avevano compreso il fatto dei pani: il loro cuore era indurito.

⁵³Compiuta la traversata fino a terra, giunsero a Gennèsaret e approdaron.

⁴⁵ Menjëherë Jezusi i detyroi dishepujt e vet të hyjnë në barkë dhe t'i prijnë në bregun tjetër drejt Betsaidas, derisa ai ta lejonte turmën.

⁴⁶ Sapo e lejoi, ai iu ngjit malit për t'u lutur.

⁴⁷ U ngrys, barka ishte në mes të detit dhe ai ishte i vetëm fare në tokë.

⁴⁸ Dhe kur i pa dishepujt që po mundoheshin duke vozitur, sepse era ishte kundër tyre, aty nga roja e katërt e natës, ai u nis drejt tyre duke ecur përmbi det dhe donte t'i kalonte.

⁴⁹ Por ata, kur e panë që po ecte mbi det, menduan se ishte një fantazmë dhe filluan të bërtasin,

⁵⁰ sepse e kishin parë të gjithë dhe ishin trembur; por ai menjëherë filloi të flasë me ta dhe tha: "Merrni zemër, jam unë, mos kini frikë!"

⁵¹ Pastaj hipi në barkë me ta dhe era pushoi; dhe ata mbetën jashtëzakonisht të habitur në veten e tyre dhe u mrekulluan,

⁵² sepse nuk e kishin kuptuar ndodhinë e bukëve, sepse zemra e tyre ishte ngurtësuar.

⁵³ Mbasi kaluan, arritën në krahinën e Gjenasaretit dhe aty e lidhën barkën.